

[Bente Juncker]

det her? Det undrer os noget, at en minister fremsætter et beslutningsforslag.

Hvis det var et bredt ønske fra handicaporganisationerne, så var vel det mindste, man kunne gøre, at sige til Folketingets partier: Dette forslag om ligestilling og ligebehandling ønsker Det Centrale Handicapråd bliver debatteret i Folketinget. Vil I være medforlagsstillere? Det havde ikke set så underligt ud som det, at en minister fremsætter et beslutningsforslag.

Så er der en lang række fine ord i det her beslutningsforslag, og der bliver remset op, hvad FN gør, og hvad Det Europæiske Økonomiske Fællesskab gør, og hvad USA, Kongressen, gør, osv. Der står ikke så meget om, hvad de vil gøre her i Danmark. Kunne vi så ikke tage ved lære af, hvad FN gør, hvad Det Europæiske Økonomiske Fællesskab gør, og hvad USA's Kongres har gjort?

Så står der også et sted i lovforslaget, at det her område ikke egner sig til detaillovgivning. Jamen det forstår jeg ikke spor af, for vi har jo haft en del detaillovgivning på handicapområdet. Må jeg i al beskedenhed nævne det, som hr. Arne Melchior stod fadder til, nemlig om handicaptransporten. Det var da et detailforslag, som man må sige blev vedtaget med et meget bredt flertal her i Folketinget.

Så jeg synes egentlig ikke, at man kommer ret meget videre, end at man nu får udmøntet puljepenget i det her forslag. Vi ønsker faktisk, at ministeren – hvis det er ministerens forslag – var gået langt mere detaljeret ind i det her forslag. For vi har jo set og ser mange eksempler – til trods for at vi ved, at staten, det offentlige, amter og kommuner, når de skal bygge, er bekendt med, at der skal være faciliteter til handicaptransport, handicaptoiletter, slisker og alt det dér, og til trods for at der er lovgivning på området – mange eksempler, som vi kender fra Boligudvalget, på, at den lovgivning ikke bliver fulgt. Og når en vedtaget lov ikke bliver fulgt, så har jeg meget svært ved at se, hvordan et beslutningsforslag skal blive fulgt, når det drejer sig om ligestilling og ligebehandling. Det ønsker vi naturligvis i CD at det bliver, og at det bliver meget stærkt gennemført. Og derfor bakker vi også op om det. Men jeg vil sige: Det var noget tyndt og noget svagt.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre kan i lighed med de fleste andre partier støtte det fremsatte beslutningsforslag, fordi det er Det Centrale Handicapråd, der har bedt om at få forslaget gennemført, og man derfor må have tillid til, at det udtrykker et behov, som Det Centrale Handicapråd har registreret.

Jeg vil i den sammenhæng sige til CD's ordfører, at jeg tror, samtlige Folketingets partier har fået tilsendt arbejdet fra Det Centrale Handicapråd, og man kan da altid diskutere, om det er Folketingets partier eller regeringen, der skal fremsætte et sådant beslutningsforslag, men man skal vel ikke ligefrem bebrejde regeringen, at den måske for en enkelt gangs skyld har taget initiativet på et enkelt område, som man i øvrigt er enig i.

Det Radikale Venstre kan også i princippet tilslutte sig den ligebehandlings- og formidlingsenhed, som ministeren foreslår skal ned sættes, og vi kan også tilslutte os, at Ombudsmanden under en eller anden form kommer til at varetage det her område, men vil meget gøre opmærksom på, at værdien af Ombudsmandens arbejde fuldstændigt vil afhænge af, om Ombudsmandens kompetence udvides til det kommunale område. Sker det ikke, så vil der være meget store dele af handicapområdet, som Ombudsmanden overhovedet ikke har nogen kompetence til at følge.

Så vil jeg godt komme med nogle mere principielle betragtninger om handicapområdet. Jeg tror altså ikke, det er nogen tilfældighed, at man i FN behandler unge handicappede og kvinder inden for samme udvalg. Og det er vi da også tit fremkommet med forskellige humoristiske bemærkninger til.

Det gælder for alle tre grupper, at samfundets indretning afgør, hvordan de skal have det. Samfundets indretning afgør, hvor mange handicappede vi vil have, hvad enten de handicappede så er fysisk handicappede, kvinder eller unge. Den måde, vi organiserer os på, indebærer, at grupper i samfundet marginaliseres. Det er det, der er sket og stadig sker for en stor del for kvindernes vedkommende. Det sker helt klart for handicappedes vedkommende, og det sker også for en række unges vedkommende.

Og dermed drejer det sig i sit princip om, hvad samfundet er villigt til at ofre for disse grupper. Og lad mig så blot her henholde mig